

ше да има велика хармония въ живота. Азъ не ублажавамъ хора, които всѣки день се каратъ единъ съ другъ: тѣ всѣки день роптаятъ противъ Бога. Слушамъ само роптания: и на учени, и на свещеници, лѣкари, професори, проповѣдници — всички роптаятъ. Свещеници, лѣкари, като имъ даватъ пари, недоволни сж отъ даденото, малко били; Господъ на други далъ повече, а на тѣхъ по-малко — това е вече роптание. Ако е овчаръ, ще каже, че кошарата му е малка, иска повече — и това е роптание. Ученията и той роптае, че малко способности му сж дадени. Кой е виноватъ? Все Господъ! Не само за васъ говоря, които сте тукъ, а и за онѣзи, които сж отвънъ — всички роптаятъ. Законътъ на висшето е винаги да блика благодарност и обичъ къмъ Бога.

Нѣкой питатъ; „Кждѣ е Господъ? какъ да Го намѣримъ?“ Господа могатъ да го намѣрятъ и малкиѣ дѣца. 2,000 години вече става какъ философитѣ аргументиратъ да докажатъ дѣ е Господъ — на небето ли е, на звѣздитѣ ли е, на земята ли е, или въ човѣшкото сърце. Още Го търсятъ, никой не Го е намѣрилъ. Проповѣдниците казватъ, че е въ човѣшяото сърце; астрономитѣ —, че е въ вселената, като теготение; нѣкой казватъ, че Го има, други казватъ, че Го нѣма. Ще ви прѣдставя една фигура, за да видите на какво се базиратъ вашитѣ философи. Прѣдставете си, че Господъ, както слънцето, изгрѣва и залѣзва всѣки 24 часа отъ истокъ къмъ западъ; прѣдставете си още, когато Господъ изгрѣва, вие заспивате и спите, докато Той залѣзе, и когато залѣзе, вие се събуждате и Го търсите цѣла нощъ. Като не Го намѣрите,